

ΕΙΔΥΛΛΙΟ

(Πίναξ του Ζένφει)

Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

(Χαρισμένες από την Δνίδα 'Αλικην Διπλαράκου στο «Μπουκέτο»).

I

'Η ἐπιλογή τῆς διδος 'Αλικῆς Διπλαράκου ὡς μίς 'Ελλάδος καί μίς Εὐρώπης κατόπιν, ἦταν ἕνας θρίαμβος γιά ὅλους τοὺς 'Ελληνας.

Δέν ἔμεινε ἑλληνική καρδιά πού νά μὴ συγχινηθῆ μὲ τὴν μεγάλῃ ἐπιτυχία τῆς ὀραίας 'Ελληνοπούλας. Κι' ὅπως ἦταν φυσικό, βροχή ἐπιστολῶν, ἐπιστολῶν πεδῶν καί ἐμμέτρων, ἐστάλη σ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς τέσσερα ὄρα τῆς γῆς!

'Επιστολὲς μὲ συγχαρητήρια, ἐπιστολὲς μὲ ἔπαινον, ἐπιστολὲς τραφερές, ἐπιστολὲς ἐνθουσιώδεις, ἐπιστολὲς ἀνθρώπων πάσης ἡλικίας καί τάξεως...

'Ἦρθαν ἡμέρες πού κοιτάζουσιν στὴν μίς Εὐρώπῃ τῆς ἐπιστολὲς μὲ τὸ... ζωφίνι... Τῆς πλέον χαρακτηριστικῆς ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἡ δις 'Αλικῆ Διπλαράκου ἐμπιστεύθηκε στὸ ἀγαπητὸ τῆς «Μπουκέτο» πρὸς δημοσίευσιν.

Τὸ «Μπουκέτο» ἐνθουσιασμένον γιά τὸν πρωτοφανῆ αὐτὸν θρίαμβό του, ἔπειτα καί ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς βιογραφίας τῆς μίς Εὐρώπης, γέρει σήμερα εἰς φῶς τὰ γράμματα αὐτά.

'Αποφεύγοιμε μόνον δι' εὐνοήτους λόγους—παρὰκλήσει καί τῆς διδος Διπλαράκου, ἄλλωστε—νά κάμωιμε χρῆσιν τὸν ὀνομάτων τῶν ἐπιστολογράφων.

'Η πρώτη πρὸς τὴν μίς Εὐρώπῃ ἐπιστολὴ προέχεται ἀπὸ ἑνα ἐνθουσιώδη πατέρα. 'Ἰδοὺ αὐτή:

'Αλεξάνδρεια, 15)2)30.

-Αατρευτὴ κόρη τῆς 'Ελλάδος.

'Ενας πατέρας, τοῦ ὁποίου ἐσκιτήρην ἡ καρδιά ἀπὸ χαρὰν καὶ ὑπερφάνειαν γιά τὴν ἔθνικὴν μας νίκην, σὲ παρακαλεῖ θερμῶς ὡπως τοῦ στείλῃς δύο φωτογραφίας μὲ τὴν ὑπογραφήν σου. Θά μᾶς εἴνε χαρὰ εἰς τὸ σεμνὸ σαλονάκι μας, ὅπου διδασκόμε-

ναί φωνητικὴν μουσικὴν καί πιάνο, αἱ θυγατέρες μου 'Αντιγόνη καί 'Αλικῆ, θά ἐμπνέωνται ἀπὸ τὴν μορφήν τῆς ὀραίας, τῆς ὑπερόχου 'Ελληνοπούλας μας.

»Νά ἦσαι βεβαία ἀγαπημένη κόρη πῶς μὲ τὰς φωτογραφίας, ἃς ἐλπίζω, πιστεύω ἄλλοι, πῶς θά μοῦ στείλῃς, τὸ μικρὸ, πλὴν σεμνὸ σπιτάκι μου θά καταστῆ τόπος ἐθνικῆς μυσταγωγίας, ὅπου θά προσέρχονται αἱ φίλαι καί συμβαθήτριαι τῶν θυγατέρων μου, γιὰ νά θαναμάζουσι τὸ κάλλος τὸ 'Ελληνικόν, ἀλλὰ καί τὴν σεμνότητα καί τὴν μετριοφροσύνην.

»Παρακαλῶ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς σου, καί ὡς πατέρας πού τόσο ἐλάτρευσε τὰ παιδιά του καί ὡς "Ἕλλη", νά μὴ μοῦ ἀρηθθοῦν τὴν χάριν ταύτην.

»Απὸ ὅλους τοὺς 'Ελληνας τῆς Αἰγύπτου καί ἰδίᾳ ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα μου παιδάκια 'Αντιγόνην καί 'Αλικῆν, Βύρωνα καί Κίμωνα θερμὰ συγχαρητήρια, καί ἀπὸ ἐμὲ τὰς πατρικάς μου εὐχὰς γιὰ τὴν τελείαν εὐτυχίαν σου.

»Αγαμένω, ἐλπίζωσι πάντοτε».

'Υμέτερος

'Ἰδοὺ τώρα καί ἡ ἐπιστολὴ μίς νεαρῆς ἔξ Αἰγύπτου κόρης. Εἶνε τόσοσι ἀπολαυστικὴ!...

Καίρον τῆ 1)4)30.

»Στὸ φωτεινὸ ἄστρο τῶν 'Ελλήνων, πού ἀνέτειλε ἀπὸ τὰ μαγευμένα βουνὰ τῆς Σπάρτης.

Προσφυλῆς κόρη τῶν 'Αθηνῶν

Χαίρε.

Ἀπὸ μῆνες εἶνε σχεδὸν τώρα ἀπό- του μιά μέρα μᾶς ἦλθεν μίᾳ λάμψης πού θάμψουσε τὸ φῶς μας. Καί στὸ ἄκουσμα εἶδαμεν ὅτι Μίς Εὐρώπη ἐστεύθη ἡ 'Ελληνοπούλα μας, Δις 'Α-

'Αλικῆ Διπλαράκου

λική Διπλαράκου. "Α! τί χαρά πού εσθανθήκαμεν! δέν περιγράφεται.

(Πρίν όμως άρχίσω να σε έκθέσω τόν μέγα θαυμασμόν μου πού κρύβει ή ψυχή μου, σε παρακαλώ ευγενώς κόρη μίν γελάσης με τά απλά λόγια πού θα σε πώ, ούτε και μέ την ορθογραφίαν μου. Δέν είμε έγγράμματοι, στό σχολείον μόνον 4 έτη πήγα. Καί τί σχολείον; Άπό μέρος πού είμθα έως χθές δούλοι. Κατά τους από ένα νηστή του Αιγαίου όροισιν ώς νύμφη, ή Καρδιά σου όμως είναι έλληνική από τάς ποιά έλληνικάς.)

Αυτών Άλική μου ότι εσθανόμεθα εδώ μακράν, εδώ δ' έλληνιζμός τής Αίγυπτου δέν ήμπορώ, να σε πώ, διότι θα θέλει ολοκληρή έπιμερίδες. Έν μέρος άκοσον. Τό μόνον ξέυρω ότι είμεθα μαγευμένοι μαθή σου, μάς έρωτησες, μάς πήρες τόν νούν μας. Ή πρώτη είδησης πού μάς είλθεν από τό Παρίσιον δια την στεγνήν τής καλονής σου πετοούσαμεν από την χαράν μας. Όλοι λέγαμεν Μίς Εύρώπη Έλληνής, ή έλλάς μας άναθή, ή έλλάς μας ή πτωχή έδισε και πάλιν ότι δέν άπονεκρόθη με τόσα και τόσα πού ύπέφερε, ή έλλανδοτικός έπιτροπή εν τό δικαίο εις τό προσποον τό δικό σου την άνοστης. Είναι ώραία ή έλλάς μας όσον ώραία και ευγενία τά τέκνα τής.

Μέ την άλνθηνι σου ευμορφία, με τόσα καλά πού σε πλάσε ή φύσις, κόρη και γένος από την Σπάρτη, μάς ύψωσες, μάς δέξασες, μάς έκαμες να περιφανυνόμεθα δια τό μεγαλιον πού έδοσες. Όλος δ' έλληνισμός στό πέραμά σου όφιλη να κληνη γόνη, και με άλνθηνην ευλάειαν να λέγη τό όνομά σου. Σε σένα κόρη άγνή και ευμορφη μετά 19 χρόνια σου κατάληξεις τον πόσον, ή με τά ζουράσων τά μαλλιά; Τούς τρέλανες όσο σε αντίκρισαν.

Άλλά και την καρδιάσου έγνωρίσαν την ποιά ευγενική, την ποιά άγνή. Με την αντιβοδολοντων λάμπιν έμναν εκθαμποι. Ποτές κλάμαος δέν θα μπορέση να γράψη τά τόσα σου καλά, ούτε ποιητής να τραγουδήση τη μορφή σου. Ναι προσφυλής κόρη. Είσε ώραία ως ή άγνή, όπως ή Άνοιξη άνθήση, και μεροβόλος ή φύσης ισιγίτη, έτσι και οι ακόρισιας χυμες άκτινιες και έφθασαν στά πέρατα τής γής και έγενες τό θαύμα των έλλήνων και ποιά πολλν των ζίνων. Ποσον είμεθα περιφανοι δια την μορφήσου ώ άστρον φωκινόν! Πιστερον ότι σε γράφο.

Ξέυρω πρώοσα πατρίς και ευμορφία δέν γνωρίζουν ήμη μόνον ένα. Τό χρέημα. Καί όμως στην δικήσου λάμπιν έγούτευθήσαν όμολόγησαν ότι ναι είσε ποιά πάρα πολύ, ώραία. Έγώ Άλική μου είμε υπάλληλος σε κατάσταση, εργαζόμε Ταμίας, και δυστυχώς δέν έχω καιρόν να διαβάξω (άν και είμε μανιόδες άλλα ή εργασία) διότη ή ώρα 10 τό βράδι πρέπει να παραδώ και να φύγω, και δια αυτό δέν με μείνη καιρός. Άλλά στην είδιον την μεγάλη όταν μάς είλθε δίν πόρησα να μίν πέρνω τακτικά 2 φύλα, ένα του Κάιρον (Τό Κάιρον) και μια των Αθηνών (Τό έλεύτερον βήμα) (άν και πολλά άλλα με έδοσαν) δια να χορτάσω, να χορτάσωμεν όλοι εδώ μακριά σου τά νέα. Έχω άρεσκία σηραγμένα δια να κάμω ένα βιβλίον να μείνη ως ίερόν ένθύμιον.

Δέν είμε μικρόν πράγμα κάλος έλληνικόν να θριαιμεύση τόσον και να μίν μάς μνήη μίν ένθύμιον. Ένας πού έχει καρδιά πραγματη έλληνική, έκείνος μόνον ήμπορη να εσθανθη τί είναι. Ποιά καρδιά δέν σκοπιά όσκις ένθυμιάτι σε, τό μεγαλιον πού μάς άντηρασοόπνευσες; Ά! Όραία κόρη δέν σε γνωρίζομεν και όμως ή ψυχήςμας είναι πλνμερικμένη από τό άγρον κάλοσον. Ω Άλικη, τό μεγαλιον των έλλήνων, όπου και άν βήσκεισε, όπου και άν είσε, να έχεις κατανοών ότι χιλιάδες ψυχές είνε έστραμένους δ' υώς του πρής σε, όπως τόρα παντού εορτάζομεν την εκατονταετηρίδα δια την άπελευθέρωσιν τής έλλάδος, όπως τιμάνε τά όνόματα των ίσών, έτσι και σύ κόρη σε πρέπει τημη και δόξα, διότι άν αυτοί άπελευθέρωσαν την ύποδουλον Έλλάς, και σύ με τό κάλοσον την άνύψωσες πολύ, πάρα πολύ. Ναι σε πρέπει από όπου περνάς να σε ρένουν με ροδα τον δρομονοον, να κληνον γόνη στό πέραμά σου, και με ευλάειαν να λέγον τό όνομάσου.

Έσο ώραία ως τριαντάφυλλον Μαίον, έσο άγνή και ευμορφη, πάντα να είσε τό καχημάμας, στα ροδινα σου χείλη πάντα τό γέλιο να άλλάζη, ποτές πύκνα να μίν γιορσις, πάντα εντιυχής να είσε όπως και ή ευμορφη είναι ενθαί χιλιάδων πού σε στήρουν. Ποτές μίν δήσης άφορη να λυπηη ή ψυχής σου ή καλή, ποτές μίν πιστεύη άτομα πού να θέλουν να σε ψυχράνουν. Θα είνε πολύ πού ζυλεύουν την μορφήσου, άλλα έσο κοφή, κόρη άγαπημένη. Την λάμπιν πού

εί χάρησι ο Θεός προσφιλάς την. ("Α! Μιν γελάς Δίς, μίν γελάς βασιληυσάσας, με τί απλά λόγια πού σε γράφο, εινε όμως όλα με άπειρον άγάπη).

Άπό χρόνια κόρη φενόσουνα ότι μία μέρα θα δοξάσης με την μορφήσου τό έννομας. Σε γράφο δια πρώοσμα πού σε γνώρισαν πρώτον ένδον. Κάποιος Κρύσιος διά έμπορικώς τον ύποθέσις ευθισκίτω στάς Άθήνας. Σε ίδε, πρόσξε τό κοριόσον, ίδε τά μαλλιά σου και σε άκοσε να όμιλής με μία Κυρία. Δέν βάταξε δ' Κρύσιος ατδός και ροτά και μανθάνη τό όνομάσου. Έρχηται εις Κάιρον και τό λέγη στην οικογένιάτου, και πολλές φορές μάλιστα τά παιδιά του τον περράσανε. Έλεγε όχι, δέν είτο θνητον αυτό τό κοριστη όμιάσε ως Θεά. Έτηχα να βρεθώ σπότη του δια μία έορτή, εορτάζε μια από τάς θυγατέρας του. Όμιλούσαμεν πάνω στην μόδα με τό κόψιμον των μαλλιόν τους. Λέγη έγώ σάς λέγω να μίν τά κόβηται, να βλέπαται αυτό τό κορητή των Άθηνών, είταν ως άγγελος. Τό όνομάσου μάς τό άνεφερε. Τό γνωρίζαμεν χωρίς όμως και να ξεύρωμεν ότι είσε τόσον δικαιον. Όταν πρώτον τηλεγράφημα άκούσε Δίς Άλική Διπλαράκου, ένθυμηθήκαμεν τά λόγια του κυριον. Ποσον είμε δικαιον. Έλαβα γράμα από μιν υπερταρότου και με τό ένενθυμίω.

"Έπιτα κάποια Κυρία Άθινάια πρό μόνον είνε εις Αίγυπτον, είλθε να δη δύο παιδιά πού έχει παντρεμένα (την γνωρίζω και με γνωρίζη σαν μητέρα και κόρη). Καί αυτή ή ίδια έλεγεν με τό πρώτον τηλεγράφημα να δώμε άλλες είδησις, και εν κατάγεται από την Σπάρτη θα είνα εκείνη πού γνωρίζω.

Πραγματη έμαθαμεν πλνότερα. Δέν γράφομεν μάς λέγη τηποτές τό ότι είναι. Είναι πολύ ευμορφη, ή καρδιά της είναι μάλαμα. Έγώ είμε γράια και έχομεν δώδνε τά μάτια μου πολλά, ώσον και αυτό όμως τό κορητή δέν είδα. Ποσον έχη δικαιον! και δια την ματιάσου έλεγε εινε πολύ ώραία, δια αυτό έγενες και σύ. Δια αυτό και νό τολμηρα να σε γράψω και να σε πώ ένε μου θαυμασμόν, διότι τά γράμάτιμου είνε τόσον πολύ όλιγα. Είμε όμως έλληνής. Άγαπή την πατρίδαμον όπως την Παναγίαν, είσε και δια αυτό ο Θεός με έδοσε σύζηγον πού κατάγγεται από ένα ήρωϊκόν μέρος τής έλλάδος και όλοι οι πρόγονοι του έχεισαν τό αίματους δια την άπελευθέρωσιν τής ύποδουλου Πατρίς μας. Ένας κατόρθωσε να ζηση και αυτός μησός, και άφησε παιδή, και έξ αυτού κατάγγοι. Έχω σκοπόν τό καλοκήρη να κατέσω στην πατριδα μου, και θα πέρσω και από τάς Άθήνας (διότι έχω και να ιδώ εκ του πλνσιον). Καί θα είμε παν ευτυχής κόρη, άν με όσως τό χέρησου να τό σφηξω και να σε δώ έατω και πέντε λεπτά δια να σε δώσω έναν χειρετίμων από τό βάθος τής καρδιάς μου. Χαίρε και πάλιν, ώραιον άνός, χαίρε άπεσταλιένε άγγελε του Θεού πού είλθες να σπολήσης με την μορφή σου την θεοπέσιαν τό όνομα τής μητρίς μας Έλλάς.

Έπί τη Μεγάλη εορτή τής εκατονταετηριδός έδοθισαν έλληνικής παρουστάσις, μεταξή και κινηματογραφικη ταίνια, και μεταξή άλλων και τό κάλος τής έλλάδος Μίς Εύρώπη. Άκουσε από όλους, θα δώμε την έλληνοπούλια μας, θα δώμε την βασιληυσάμας, και, και... Τάς δύο πρώτας ήμέρας όμως έναε είχε πολά δέν παρτίσαν την Μίς Εύρώπη. Ο κόσμος έγινε έξω φρενόν, να μίν δώμε με την Δίς Άλικη. Η Άλιβία τάς πρώτας δύο ήμέρας στό πρόγραμμα δέν περιλαμβάνε δια σε, άλλα από την χαράν τους ο κοζμάμας τά έχασε, και έτσι αναγκάσθηκε να πάνε δύο και τρεις φορές μόνον και μόνον να σε δώνε να σε χορτάσουεν. Η εμφάνησή σου με την εκλογην Έλλάς τό Θεάτρον ένδοτηον με τά χειροκροτήματα. Η έπισκερι σου στο Μουσείον άπέσπασε τους θεατάς ένθουσιώδεις κραυγές, ζήτη τό κάλος των έλλήνων, να μάς ζήση κόρη ώραία και ευγενής. Έπιτα φενγοταις από τό Μουσείον έκκιεσε και έκδοξες άνθη, έκείνο πού παρτίσθη είτανε άνωτερον από κατι. Ρίγος έπροκάλγησε ατούς θεατάς, ο δέ φορογράφος πού πήρε την τενίαν, ή εμπνυνονς τόν δόηγιμας διαι όμιαζες κατι ως κήνηριν Άγγέλου. Έπιτα ή αναχορηήσου με τό τρένω, άλλη δόνησε του Θεάτρον, άλλα χειροκροτήματα και ενής πάντολες. Όλοι με μία ενή άκοσε, είναι ώραία, τά μάτια της είναι πολή ζωηρά, τό κορμί της έντακτον. Είλθε να σου είναι ανταξίωσον.

Γράφο και σε γλυκοφιλώ με άπειρον άγάπη, ώ γλυκιάμας έλληνοπούλια χαίρε, χαίρε και ποτές να μίν λυπηέ.

Αδέε τους χειρετίμους από την γήν του Φαραώ, πού είναι διασκορηζόμενος τόσος έλληνιζμός.

Σέ ζυτώ χιλιάτης σνγγών.

Η Μίς Εύρώπη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΟΙΩΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

N. A.

Μολοντι θεωρεται «επιδρομικη», εν τωτοις εινε ιδανικη και ε-
ξαιρετικα λεπτομερής. Έχει κατι το προβληματικό επάνω της. Φε-
σιγονομία λεπτοτάτη και παρ' ολίγον σημασιθητική και εμφορη. Ό-
μιλει με βασιτόζαστον ήθος, όταν ιδίως εκφράζει τον θαυμασμό
της για τον προοιή της συγγραφέα, τον Πραόστ. «Όταν εμφανί-
ζεται, στην άσχη φαντασία πολύ διαστατική, ξεθαροει με μόνον όταν
έξασκώθη πώς βρισεται μεταξύ των έλλεκτων μελών της 'Αθη-
ναϊκής κοινωνίας που ανήκουν εις τών στενότατων κύκλων των αυτο-
καλομένων και αΐσανακρηχθέντων Μονωροσάσι. Συγκαταλέγεται
μεταξύ των «Λομπίτε ντές—έλεγκάνς» της προτερουσης και ή έμ-
φρανσεις της προκαλούν έξαιρετική έντύπωση.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την παρελθούσαν Παρασκευήν το επίσημον γεύμα παρά τω 'Υ-
παρχώ των Έξωτερικών και τή τ. Α. Μιχαλακοπούλου, προς τωίν
των μελών της Βαλκανικής Διασχέσης εις την αΐθυσαν του «'Α-
κροπόλ Πάλας», όπου εγγεμάτισαν περί τους 260 κεκλιμένοι κατά
μικρά τραπέζια.

—Χρόστι από κομφοντιμένες κριζές, μεταξύ των οποίων εθαν-
μάθη ή Παριζιάνη σιλουέττα και το «άστ—του—νταίρε» ντύσιμο
της εν Παριού τ. Κρεϊζή, ήτις έφερε μωσαλίνα μαύρη με ποιά
άσπρα και βέστα εκ τώτο φουασιό, με πολύτιμο φρεγάρι.

—Παρεκάθισαν Προεδριουργός και ή τ. 'Ελ. Βενζέλου, ό τ.
'Αλ. Παπαναστασιου, 'Υπουργός Έθν. Οικονομίας και ή τ. Βουρζου-
μη, ώραιότατη εμφάνιση με μαύρη δαντέλλα και νέα κωστής, 'Υπου-
ργός Συγκοινωνίας και ή τ. Καραγιαννίδη με όρος πράσινας, 'Υπου-
ργός Στατιστικών και ή τ. Σοφούλη, 'Υπουργός Ναυτιλιών και δις
Μπόσπαση.

—Από τω Διπλωματικόν Σώμα, Πρεσβευτής Ρουμανίας, Πρεσ-
βευτής Τουρκίας και ή τ. Ένις, Πρεσβευτής Γουερζουλιανίας και ή
τ. Μπουσκοβιτς, Πρεσβευτής Βουλγαρίας, 'Αρχηγός Έπιτελειου και
ή τ. Ρ. Πανα με κόκκινη μωσαλίνα, Ναύαρχος και ή τ. Τιτάλλου,
Στρατηγός και ή τ. Μαζουράνη, ό τ. Ενδάρης, τ. και τ. Μιλάνο,
τ. και τ. Κ. 'Αλεξανδρή, τ. και τ. Σακελλαροπούλου με άσπρα κομψή
τουαλέττα, ό τ. Α. Μαζαζά, τ. και τ. Θεοδοροπούλου και ή τ.
Παρόν.

—Την παρελθούσαν Τετάρτην κληρίτζ—πάρτι» παρά τή τ. Κα-
τακογιάννη.

—Διακρίνουεν την τ. 'Επιμ Μεταξά με κόκκινη έπιμαμ τουαλέτ-
τα και βέστα από βελούδο κόκκινο, την τ. Π. Μπέκτη με «οις» μαύ-
ρη τουαλέττα, την τ. Οικονόμου με έπιμαμ πράσινη, την εκ Καίρου
τ. Χέλημ με μαύρα.

—Τους τ. τ. Περόγλου, Τριανταφυλλιάκου, Μαραθέαν, Κ. Μετα-
ξά, Τριανταφυλλιάκου, Αντ. Πάλην, Στ. 'Αθηνογέννην, Γ. Μαζάν,
Λάσκαρην, Ν. Δεληγιάνην.

—Την παρελθούσαν Παρασκευήν δεξίωσης στην Τουρκική Πρε-
σβεία. Η τ. 'Ενις έξαιρετικα περποιητικη.

—Παρεφρέθισαν τ. και τ. Α. Μιχαλακοπούλου και ή δις Μπό-
σπαση, Πρεσβευτριά 'Αγγλίας, 'Ιταλίας, 'Αμερικής, Τεχνολογικά,
Πρεσβευτής Πολωνίας και ή τ. Γιούργεβιτς, Πρεσβευτής Σερ-
βίας και ή τ. Βούσκοβιτς.

—Έπιτετραμμένος Γαλλίας, Έπιτετραμμένος Γερμανίας και ή τ.
Χεμπερλάν — έκτάκτως ένδιαφερόμενα συνομηλθρία — Ναύαρχος και
ή τ. Πανα με τουαλέττα σε τεχνητή κωστή στο χρώμα της μόδας

μην ώραία κόρη άγνή και δοξαζμένη.
Τό όνομαίμου δέν τό βάτω δίδει δέν θέλω νά γίνω περιγέλος».

Υ. Γ. «Δέν ξεύρω άν θα σε έλθω τό πολυσέλιδο γράμμαον,
δίαι άκριβός δέν γνωρίζω πού
βησάσσε. Και εις πρακτορία ρό-
τιστα, δέν ξεύρουν. Άλλη λέγον
εισε εις Παρισίους, άλλη εις
'Αθήνας, άλλα έγω τό στέλιον
είς τό σπίτι πού έχω δη ένν
διεύθυνση πρό μηνών».

Η 'Ι δ ι α
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Άλλες χαρακτι-
ριστικές και απολαυστικότερες έ-
ποπολές.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΤΗΝ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

Τό νέο ιπποτικό έρωτικό άνάγνωσμα

«Η ΩΡΑΙΑ ΑΡΤΕΜΙΣ ΠΡΕ ΜΟΝΣΟΡΟ»

Έπίσης στην «Οικογένεια»

«Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ»

Σελίδες αποκαλυπτικές, φριχης και τρέμου.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 52-03)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΩΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερικού δι' εν Έτος Δρχ. 150 Η Έξωτερικού Λίρ. 'Αγγλίας Μία
Έκαμπος 30 Η 'Αμερικη 6
και δι' όλην την 'Αφρική και Βελγικόν Κογκό έτηρία συνδρομή Σελίνα 30.
Αι έπιστολάι και τα χρηματικά έμβασματα δέον ν' άπευθύνονται προς τόν
Έπισκοτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τιμή έκάστου εύλλου Δρχ. 3.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Έν 'Αμερικη Mr D. Strombos 261 w. 85th Str New - York
U. S. A., εν Αίγυπτο - Σουδόν ό κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12
Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και εν Βελγικόν Κογκό ό κ.
Γεώργ. 'Αντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo - Belge.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ διά την κατά εύλλων πώληση
του «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» : NEW YORK NEWS AGENCY, General
P. O. Box 497, NEW YORK, CITY, όπου δέον ν' άπευθύνονται
οι ένδιαφερόμενοι.

μαρόν—ροξέ, Στρατηγός και ή τ. Μαζουράνη, Στρατηγός και ή τ.
Μπαλλιόν, ή Πριγκιπισσα Κατακοζινη —παιδαγωγισσία εκ Ρου-
μανίας— ώραία εμφάνιση με μαύρα, Ναύαρχος και ή τ. Ν. Μαζαζά
με κομψην βαθυκόχνη τουαλέττα, δις 'Ιρέν Μαζαζά ώραιότατη με
μαρόν σύνολον, δις 'Αλεξ. Μαζαζά γλυκιάτη με άσπρα, ή τ. Μεν.
Μεταξά με μαύρα και άσπρα —εμφάνιση σασασιονέλλ— τ. και τ.
Βιλνιούφ, τ. 'Αθηνασιάδης.

—Ο Πρόξενος της Γαλλίας τ. Τέρζ, 'Αντιπλοίαρχος και ή τ.
Κ. 'Αλεξανδρή, τ. 'Αρχιεπισκόπος, ή τ. και δις Λούρα Φαρμάκη, μαύ-
ρο και άσπρο ώραίο σύνολον, κτλ, κτλ.

—Στό κομψόν μέγαρον της Αιγυπτιακής Πρεσβείας έδόθη δε-
ξίωσης την παρελθούσαν Πέμπτην.

—Παρεφρέθισαν έξτός των επίσημων και τω Διπλωματικώ Σώ-
ματός τ. τ. και τ. Ν. Μαζαζά, Στρατηγός και ή τ. Ταρσούλη, 'Αντι-
πλοίαρχος και ή τ. Κ. 'Αλεξανδρή, ό τ. Ενδάρης, τ. και τ. Στ. Τρι-
κοφτή, τ. και τ. Δ. 'Υψηλιάνη, τ. και τ. Κομιάνη, τ. και τ. Στ.
'Αχφονίδη, ό τ. Λάσκαρης, ό τ. Α. Μαζαζά.

—Πλέον εμφορμες ήσαν ή τ. Χενδεσσαν, ή τ. Βερταροζή, ή
δις Μπαλλιόν, δις 'Ιρέν Μαζαζά, Λούρα Φαρμάκη.

H MONTAIN

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τίποτε δέν εινε παράνομο όταν στρέφεται κατά της παρανομίας.
Κ ο ρ ν ή λ ι ο τ ο ς
—'Αν ό ήρωϊκόν θέλει νά ήττησθήν πάντοτε ή γνώμη του, θα
εινή χωρίς συμβούλους.
Κ ο μ φ ο ρ ό τ ι ο τ ο ς
—'Η άπάτη εινε άνθρωπινο έλάττωμα. Όποιος όμως έπιμένει ν'
άπατάται εινε τρελλός.
Κ ι τ ε ρ ο ν
—'Η γενναίος φριχές ειςχαριστούντα περισσότερο στην ίκανοποι-
ησι της συνειδήσεως παρά στο θόρυβο της φήμης.
Π λ ί ν ι ο ς

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η εικών τω σημερινώ έξωφύλλω μας εινε έργο του ζωγράφου
B. Μένγγελν και φέρει τίν τίτλο ό «Ρευθιασμός».

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

'Ανεχώρησε κατ' ευθέην διά Μιλάνον δι' άνωτέρας σπουδάς με-
λοδραματικής ή σηματής δραματική ήφριφος δις Νέλλη Πλούτη,
γνωστοτάτη εις τό 'Αθηναϊκόν κοινόν από τας έπιτυχίας πού έσημειώ-
σαν επανειλημμένως εις τας συναυλίας του 'Εθνικού 'Ωδειου, ως και
από τών θριαμβών τών άποτελεσμάτων των διπλωματικων της έξετά-
σεων.

«ΔΕΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ»

Σε κομψόν τεύχος έξεδόθησαν και εκκλοφόρησαν δέκα ανέκδοτα
ποιήματα του κ. Ν. Χάγερ Μπουφίδη από τας καλύτερά του. Συνα-
στοιμω την έκδοσι στους άνα-
γνώστας μας.

ΔΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σε άπολύ-
τως ικανοποιητικώς τιμάς πα-
λαιά διάφορα βιβλία, παντός εί-
δους και πάσης γλώσσης, κα-
θώς και όλόκληρες βιβλιοθήκες.
Γράψατε : «Μπουκέτο», Λέκα 7,
'Αθήνας.